

Raznoterosti.

Peifsem

Od s: Voricha augspurgerskiga Scofa, kateri pal¹ scos to dopusheje Cefsarja Leopolda II. v ti hitinski Farri 790 zhastiti se je sazhel.

1.

Visoku te zhastimu, vefseli löpi dan!
Kir ti h' enmu Spominu si nam dan, inu poslan.
Vstal je pal od smerti,
Svet Voruh Ozha vash,
Nozhe bit del saperti,
On zhe bit troshter nash.

2.

Stir leite je preteklu, kar na ti Gorri to,
Ni pridige, ni Mashe, ni S: Ufra blo!
Al perpushenu je,
Od Krala Svetliga,
De imma to Bug zhastit se
Do zhafsa vezhniga.

3.

Moje² je res kostalu, pifsaja she le vezht,
Tut potau, prepisaja, de scorei ja ni srezht.
Al de le Voruh svet,
Ostane per nas spet,
Tok nimmamu schaluvati
Nezh vezh klaguvati.

4.

Gronska je vdarla strela, pobila zhudnu ufse,
Josophova povela tut nozhe lintat³ se.
Leopold pak ta drugi,
Odpre to Cirku Nam,
Inu h' andochti novi
Ufsem shenka Christianam.

5.

Tezhte sato le scupai farman, nu farmanze,
Hvalte tut Boga tukai Romar, nu Romerze.
Vuzhte se shiveti,
Od Svetga Voricha,
En exempel prejeti,
Od Scofa svetiga.

6.

Ta schivel je angelsku par svoi Mladosti,
Sche schivel je le löpshi par svoi Starosti.
Postil se je tardu,
Koker en Ozha svet,
Le postne spishe jedu,
Pak je scho h' molitvi spet.

¹ Pal = pa le, pomeni: zopet.

² Moje = muje, truda.

³ Lintati = lentati, pomeni: veslati, napredovati.

7.

Kai löpiga bedeja, sdichuvaja miliga,
Kai geishlaja, terpleja, prostaja drugiga.
Volnu prenefse ufse,
Kir lubil je Boga,
Tut spremislil Nebefse,
Da so vredne ufsega.

8.

Zhi petler je pertekil, pogleda ga löpu,
Da dnar, al gvant iz sebe, al kar je tukai blu.
Sa greshnike profsi,
Inu tozhi Sofse
Torte Sofse on tozhi.
Kok vinske jagode.

9.

Nebefse! Nebefse kok ste mi prelöpe!
Ufsel Ozha sveti misli, de ves sazukne se.
Svetu nozhem slushiti,
Slushiti zhem Bogu,
Zhem h' tim angelzam priti,
Tam gor v svetu Nebu.

10.

Tedei o kristiani! Sramuite schicher se,
Kir is grechmi obdani, hodizhu slushiste.
Padite na kolene,
Svet Vorich tam scheli,
Sperte Dushe bolene,
Is objokanmi Ozhmi.

11.

Ach tukai ja tukai smo sgrivani sdei Mi!
Le vari nas ufse Scupai S: Vorich Ozha ti,
Vari pret Merselzoi
Dokler schivimu tu
Tam pak tudi pred Sodvoi
De pridemu v Nebu. Amen.

Ena druga od S: Voricha.

1

Od dalnich krajo Romarji gredo,
Svetga Voricha zhastiti to na to Goro.

2.

Par Nemu to svira en frishen studenz,
Par Nemu so Gnade, vezh koker je svednz.

3.

Gobovi na Dushi to zhisti bodo,
Svet Vorich nem sprofsi par Bogu Gnado.

4.

Zhi satan te scusha, nu v Grechu dershi,
Zhi is nogoi schi enoi se v Pökli stoi.

5.
Le greha se snebi, na bosh v Pökli jetnig,
Svet Vorich bo troshter, nu tvoji pomozhnig.

6.
Zhi Merselza trefse, bolesen obda,
Svet Vorich ufsil sa te Arzneo imma.

7.
V Nebesach prebiva, is Angelzi schivi,
Pak vener sche tukai vtsel sa nas scarbi.

8.
Svetleshi svet Vorich, ku je morska svesda,
Svetleshi ta Ozha, ku je sonzhna scharia.

9.
Sato te zhastimu, o velki Svetnig!
Bod troshter, bod ufselei ti nash pomozhnig.

10.
H tebi smo pertekli, pak od tebe gremu,
H' letu, zhi schivimo, druguzh pridemu. Amen.
Auth: Matth: Klansh: paroch:

Ti dve pesmi nam je poslal g. Vid Janžekovič, kapelan v Čadramljah. Podpis na rokopisu pomeni: Anton Matevž Klančnik, župnik. G. Janžekovič nam piše: Ti pesmi sem našel še kot dijak že pred kakimi dvajsetimi leti pri sv. Marjeti niže Ptuja med raznim papirjem mojega sedaj že rajnega očeta. Ker sta se mi zdeli stari in res čudni, zato sem ju hranil. — Ko sem pa prišel v Čadramlje (pri Konjicah) kapelanovat, ki je sosednja župnija fare sv. Petra in Pavla na Tinji (ljudstvo govori na Htinji) nad Slovensko Bistrico, zasledil sem med raznimi papirji i ti pesmi. Cerkev sv. Voriha je precej prostorna podružnica — visoko na Pohorju 896 m nad morjem — župnije sv. Petra in Pavla na Tinji — dobrih 200 m više nad svojo materjo cerkvijo.

O podpisnem Klančniku ima htinjska župnijska kronika sledeče: „Matevž Klančnik od l. 1786 – 29.12. 1803. Ab a. 1781–1784 capellanus Prihovlanus, ab a. 1785–1786 Konjičanus. Dfeto archiparocho Sigismundo Schreckinger de Neydenburg decanalia administravit.“

Knjige družbe sv. Mohorja

za l. 1900. so sledeče:

1. *Zgodbe sv. pisma*. Slovencem priredil in razložil dr. Frančišek Lampe. 7. sn.
2. *Priprava na smrt* ali premišljevanje večnih rešnic. Spisal sv. Alfonz Marija Liguorski. Poslovenil dr. Andrej Karlin.
3. *Anton Martin Slomšek*. Spominska knjiga ob stoletnici njegovega rojstva. Spisal dr. Anton Medved.

4. *Slovenska pesmarica*. Uredil Jakob Aljaž. II. zvezek.

5. *Slovenske Večernice* za pouk in kratek čas. 52. zvezek.

6. *Koledar* za navadno leto 1901.

Odbor družbe sv. Mohorja nam je poslal tudi sledeči dopis o novem natisu I. dela „Cecilije“ s prošnjo, da ga objavimo:

Že dolgo let je pošel I. del priljubljene „Cecilije“ skladatelja Ant. Foersterja, katero je bila l. 1883. izdala družba sv. Mohorja. Mnogo se je povpraševalo po novi izdaji, katera je prepotrebna zlasti za naše cerkvene pevske zборе. Odbor družbe svetega Mohorja se je zato odločil, da družba prvi del „Cecilije“ na novo izdaja, in sicer v popravljenem in izpopolnjenem ponatisu, tako, da bo nova izdaja ustrezala cerkvenim in tudi drugim, zlasti dijaškim pevskim zborom. „Nova „Cecilija“ bode obsegala: 1. Mašne pesmi, in sicer pomnožene; latinski „Requiem“, prav lahek za en glas s spremljevanjem orgelj ali za mešani zbor; razne pesmi za cerkvene čase, za blagoslov, več „Tantum ergo“, kakor so bili že v stari „Ceciliji“, samo da se nekatere pesmi izpustijo, oziroma z boljšimi in lahknejšimi nadomestijo. 2. K tem pridejo obhajilne pesmi, Marijine ter pesmi za godove raznih svetnikov. Izbrale se bodo pa samo najprimernejše pesmi, in sicer tudi nekaj novih, ker je drugih dosti v II. delu „Cecilije“, kateri se v družbeni zalogi še vedno lahko dobiva. 3. Obseg nove izdaje bo nekako isti kakor stare, molitvenik pa se izpusti. — Cena knjigi bo ista, kakor je določena za II. del, t. j. 1 K. Gospode družbene poverjenike, pevovodje in vse, ki bodo novo knjigo potrebovali, uljudno in nujno prosimo, da odboru družbe sv. Mohorja čim preje, vsaj pa do novega leta naznanijo, koliko iztisoč bodo potrebovali pevske zbori in posamezniki po raznih krajih, da se more določiti naklada ponatisa.

Darovi za „Marijanišče“.

Mesto venca na grob † kanonika dr. Frančiška Lampeta so darovali „Marijanišču“: Ljubljanski bogoslovni profesorji 50 K; gospod Fr. Oswald, katehet, 25 K; g. J. Lavrenčič, dekan, 10 K; g. Andrej Zamejic, kapiteljski dekan, 50 K; g. Fr. Dolinar, župnik, 20 K; g. dr. Andrej Karlin, kanonik, 10 K; gospod F. Guzelj, vikar, 10 K; gospa Uršula Hrovatin 15 K; neimenovan 20 K. — Bog povrni vsem blagim dobrotnikom!

Urednika: Dr. Mihael Opeka za leposlovje, dr. Evgen Lampe za znanstvo in ilustracije.
Založnik in lastnik „Marijanišče“.